

Thomas Lindemann

**Rector Academiae Rostochiensis, Thomas Lindeman, I.U. & Professor, Ad
funerale sacrum Quod Matronae lectissimae, Annae Sophiae Sassiae, coniugi
suae dilectissimae Vir ... Carolus Sibeth, Reip. apud. nos civicae civis primarius,
Honorifice hodierno ... paratum expetit, Omnes omnium ordinum cives
Academicos ... invitat**

Rostochii: Pedanus, 1626

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn775780626>

Druck Freier Zugang

Lindeman, Th.,
in
A. Soph. Sass,
uxor. C. Sibeth.

Rost. 1626.

31.

RECTOR
ACADEMIÆ ROSTOCHIENSIS,
THOMAS LINDEMAN, J.D.

& Professor,

Ad funerale sacrum

Quod

Matronæ lectissimæ,

ANNA SOPHIA

SASSIÆ,

conjugi suæ dilectissimæ

VIR

Nobilis & præstantissimus

CAROLUS SIBETH,

Reip. apud nos civicæ civis primarius,

Honorificè hodierno die ad horam I. in æde

Mariana paratum expetit,

Omnes omnium ordinum cives Academicos peramanter & officiosè invitat.

ROSTOCHII

Excudebat JOACHIMUS PEDANUS,

ANNO M. DC. XXVI.

RECTOR
ACADEMIÆ ROSTOCHIENSIS
THOMAS LINDEMAN

J. U. D. & Professor.

PErseum Atticam peragrantem,
& obviam sibi procedentes par-
tim Regis Aegei obitum acerbè
lugentes, partim Baccho litan-
tes, & ob filij Regis reditum lætitiâ gestien-
tes conspicans, testum Angeronæ & Volu-
piæ pariter sacrum instituisse memoriæ
proditum est. In cujus celebratione Sa-
cerdotes palmitibus & racemis redimiti,
chorum ducebant, omnesque, qui sacris
intererant voces, Eia heu, simul emittebant,
pæana & nœnias mixtim cantillabant, eoq;
ipso voluptatis comitem perpetuum ada-
mantino quodam vinculo junctum moe-
rorem & tristitiam esse indigebant. Festi-
hujus Attici faciem cum quævis fermè dies,
tùm vero hocce anni tempus nobis vel ma-
ximè præsentat & adumbrat. Quævis enim
id meditationibus sacris & jejniis à piis ma-
jori-

joribus destinatum sit, tamen Orgijs Bac-
chijs prophanari cernimus & cum Væ Væ
exclamare, cineribus conspergi, faccis in-
dui, & poenitenti corde iram Jehovah pla-
care oporteat, Evoe istud Bacchicum, imò
beluinos boatus subinde andiri, heluatio-
nibus, omnisq; generis luxu poenas pro-
meritas provocari animadvertimus. Divus
Hieronymus refert Romæ eos, qui ob res
præclarè gestas triumphos agebant, quo-
rumq; laudibus omnia personabant, à tergo
secutum præconem hanc auribus eotun-
dem vocem inculcantem Hominem te esse
memento. Eandem Philippus Macedo
singulis diebus per cubicularium ingemi-
nari voluit. Nostras verò supremus & vi-
tæ mortis arbiter per prophetas & ministros
veluti cælestes præcones cottidiè altâ voce
aures vellicat, imò percellit & acclamat:
Memento homo, pulvis es & in pulverem
redigeris. Vocem hanc ad animum qui
admittit, is Bacchica sacra exsecratur, luxu-
riam detestatur & sola mortis pia cogitatio-
ne delectatur. Gula charum tributum exi-

A 2

git,

git, sed vilissimum reddit; quia quanto sunt delicatiora cibaria, tanto foediora sunt cadavera, dicebat Innocentius de vitæ miseria. Herodotus memorat Aegyptios olim in solemnibus epulis cadaver ligneum quam proximè ad verum cadaver effictum per quempiam curasse cominus ostendi dicentem: In hoc intuens pota & te oblecta, Talis post mortem futurus. Tantum ad sobrietatem mortalitatis recordationem velere credebant. Pluribus hancce humanæ vitæ miseram conditionem illustrare haud est necesse, cum quævis fermè hora nos ad *ad viciam* deducat, & ad *ad viciam* studium invitet. Non abibimus longius: in hancce cui hodie iusta persolvimus oculos defigamus ANNAM SOPHIAM SASSIAM, feminam laudatissimam, nudiustertius mortis siccilice resectam quæ mortalitatis vivum quasi exemplum exhibet. Nata illa fuit Anno 1597. 20. Septemb. parentibus honestissimis, patre, viro præstantissimo, ARNOLDO SASSIO, cive hujus Urbis

ſpectatiſſimo, (Dn. M. PETRI SASSII,
Logices in hac Academiâ Profeſſoris, affi-
nis & collegæ noſtri honorandi, fratre) ma-
tre matronâ nobili & honoratiſſimâ, SO-
PHIA SCHENKEN: Avum paternum
hauuit JACOBUM SASSIUM, civem
hujus Urbis primarium, Aviam ANNAM
BURENIAM, M. ARNOLDI BURENII,
Academiæ hujus ante aliquot annos colla-
baſcentis reſtauratoriſ fideliffimi filiam,
Avum paternum piè defuncta laudavit, vi-
rum nobilem & ſtrenuum GEORGIUM
SCHENKIIUM, ex familiâ SCHENKIORUM
famoliſſimâ progenitum, aviam maternam
Matronam omni virtutum laude cumula-
tiſſimam, ANNAM GOTHENIAM,
ex vetuſta & patritia GROTHENIORUM
gente, cujuſ unica propago virens etiam-
num ſuperſtes eſt, oriundam. Originis
tam præclaræ ſemina in piè defuncta ſemi-
na à teneris prodjere & effloruere eximia.
Educata namq; in Dei vero timore & puel-
lariuſ artibuſ iſtum ſexum decentibu� in-
ſtructa, procedente ætate, in virtutum ſta-

dio tantos gradus fecit, ut nulla in ipsa de-
siderata fuerit, earum, quæ matronæ le-
cissimæ aut corpus faciunt, aut superfi-
ciem colorant. Hinc tanquam ex limpi-
dissimo fonte scaturierunt rivuli humani-
tatis, castitatis, sobrietatis, comitatis, & a-
liarum virtutum, quas inter, post pietatem,
prima est pudicitia. Dona hacce ignicu-
los honesti amoris in pectore, viri Nobilis
& spectati, CAROLI SIEBETHEN,
ex antiqua SIEBETORUM Scoticorum fa-
milia ortum ducentis, concitarunt, qui
eam ante annos 17. felici connubio sibi co-
pulavit & conjugium hocce morbis qui-
dem diversis obnoxium, attamen pacatum,
tranquillum & duobus liberis beatum ex-
pertus est, quibus in prima infantia ex hoc
terrestri ergastulo in coelestem Academiam
licet translatis, amor tamen conjugalis,
quò diuturnior, eò ferventior semper du-
ravit. Illa namq; ab eo tempore, quo u-
xor esse coepit, nunquam à marito oculos
deflexit & cum Armenia Tigranis conjuge,
qualis alieni viri forma esset ignoravit. Ve-
rum

rum uti omnis felicitas amaritudinem
quandam sequioris fortunæ permixtam,
Augustino teste, habet, ita & ^{uangeritis} nostra
varijs morbis exposita fuit, & ante paucos
annos, semina phthiſeos contraxit, cui li-
cet Medicorum industria & ope obviam i-
tum pro virili fuerit, tamen effera vis sym-
ptomatum penitus tolli nequijt. Unde
cum morbi vim accreſcere & ſenſim defi-
cere ANNA SOPHIA perſentiſceret, ad a-
nimæ medicum Salvatorem noſtrum ſe
convertit, ejusdem ſacroſancta coena & ſal-
vivifico viatico ſe pavit ac inſtruxit, & 18.
huius menſis intra nonam & decimam,
poſtquam annos 28, menſes quinq; hoſce
mundanos decurriſſet carceres, vera in
Chriſtum fiducia ſuffulta, animam creatori
ſuo reddidit. Ita nempe qui plerisq; homi-
nibus gratus & optatus videri ſolet, verni
nimirum temporis, brumâ fermè pulſa, ad-
ventus, is Viro præſtantiffimo CAROLO SIE-
BETHEN luſtuofus & propè funeſtus accidit.
Verum vim ab alto trahentē ſequi, & quod
Deo, placuit homini placere oportet. Atq;
hoc

hoc ipsum, viduum moestissimum, qua is est
pietate, facturum dubitare nefas sit: Uti nec
ambigimus, Cives Academici, de vestro in
justorum debitorum exsolutione pio &
prompto affectu. Romani circa hocce an-
ni tēpus ex Romuli instituto Februalia non
tantum sed & Lemuria sacra peragebant,
spiritibusq; quos redire credebant, mensas
conquisitissimis epulis instruebant, ut ex
domibus Lemures fugarent. Vos multo re-
ctius facietis, Academici cives, si hodierno
die exsequialia sacra peragere, & exuvias
demortuæ honestissimæ ad conditorium
frequentes comitari, eoq; nomine in æde
Divæ Mariæ ad horam I. frequentes conve-
niro sategeritis. Ite ergo exsequias, Viri Re-
verendi, Clarissimi, juvenes nobiliss & inter
eundum illud Ecclesiasticis animo revolvite:
sive ceciderit lignum ad meridiem, sive ad
Aquilonem quocunq; loco ceciderit, ibi e-
rit: & hac pia meditatione ac precib; utrāq;
hoc tempore afflictissimam in hac urbe Rē-
publ. Jehovæ summo defensori nostro cō-
mendate. P.P. Rostoch, 27. Febr. 1626,

304

spectatissimo, (Dn. M. PETR
 Logices in hac Academiâ Profe
 nis & collegæ nostri honorandi,
 tre matronâ nobili & honoratiss
 PHIA SCHENKEN: Avum
 hauit JACOBUM SASSIUM
 hujus Urbis primum, Aviam
 BURENIAM, M. ARNOLDI
 Academiae hujus ante aliquot an
 bascentis restauratoris fidelissi
 Avum paternum piè defuncta la
 rum nobilem & strenuum GEC
 SCHENKIUM, ex familiâ Sch
 famosissimâ progenitum, aviam
 Matronam omni virtutum laud
 tissimam, ANNAM GOTH
 ex vetusta & patritia GROTHE
 gente, cujus unica propago vire
 num superstes est, oriundam.
 tam præclaræ semina in piè defu
 na à teneris prodire & effloruer
 Educata namq; in Dei vero timor
 larius artibus istum sexum dece
 fructa, procedente ætate, in virt

A 3.

